

Του **Χρήστου Επαμ. Κυργιάκη**

Μου δόθηκε κάποιες φορές η ευκαιρία να συνομιλήσω με ανθρώπους που έζησαν τα γεγονότα του Πολυτεχνείου από κοντά.

Μη βιαστείς κυρ Κουμουτσάκο, ούτε κι εσύ κυρ Άδωνι-Σπυρίδωνα, να πάει το μυαλό σου στους ελάχιστους που εξαργύρωσαν τη συμμετοχή τους με θέσεις, μισθούς και αξιώματα.

Άλλωστε είναι εκατοντάδες αυτοί που εξαργύρωσαν τη ΜΗ συμμετοχή τους με θέσεις, μισθούς και αξιώματα και δεν ντρέπονται γι' αυτό.

Αναφέρομαι σε ανθρώπους άγνωστους, που φυλακίστηκαν, εξορίστηκαν έτσι επειδή γούσταραν το δίκιο και έφτυναν την αδικία, επειδή τους την έδινε να ανασαίνουν το μολυσμένο χουντικό αέρα και θέλησαν με τις φωνές και τα συνθήματά τους να προκαλέσουν την οργή του βοριά για να φυσήξει. Και πράγματι φύσηξε.

Αυτοί λοιπόν με διαβεβαίωσαν, ακούς κυρ Κουμουτσάκο κι εσύ κυρ Άδωνι-Σπυρίδωνα, πως πράγματι στο Πολυτεχνείο ΔΕΝ ΥΠΗΡΞΑΝ «ΝΕΚΡΟΙ», ούτε μέσα ούτε έξω από αυτό.

Όλοι τους έσφυζαν από ζωή, όλοι τους διψούσαν για δικαιοσύνη και ισονομία, όλοι τους ήταν γεμάτοι ανθρωπιά και αισθήματα που δεν κοιτούσαν μόνο το τομαράκι τους, το σπιτάκι τους και την δουλίτσα τους.

Ακόμη κι αυτοί που τους τσάκισαν τα κόκκαλα, ακόμα κι αυτοί που εκτελέστηκαν με ευθεία βολή από τα χέρια παλικαρά, ήταν πιο ζωντανόι από τους βασανιστές και τους εκτελεστές τους.

«Νεκροί» από ανθρωπιά κι αισθήματα ήταν οι χουντικοί και το σινάφι τους, οι Ντερτιλήδες και οι παρέες τους, όλοι αυτοί που δεν κατάφεραν ποτέ τους να μυρίσουν γαρύφαλλο γιατί μαραινόταν με το που το άγγιζαν και που δεν τραγούδησαν ποτέ τους κανέναν ποιητή γιατί η βρώμικη ανάσα τους σκότωνε τις λέξεις.

«Νεκροί» και άδειοι που σέρνουν απλώς τα σαρκία τους κατά αγέλες χτυπώντας ανυπεράσπιστους, είναι

οι απόγονοι των συνταγματαρχών και των συνεργατών τους όπως «νεκρό» και άδαιο είναι το σύστημα που τους έθρεψε και τους τρέφει.

Πάρτε το λοιπόν απόφαση, στο Πολυτεχνείο δεν υπήρξαν «νεκροί», γι' αυτό και μένει ακόμη ζωντανό.

Είναι, πώς να το πω, σαν το δίκιο που πάντα ξεπηδάει και εμφανίζεται εκεί που λες πως ξέμπλεξες με δαύτο και πως πάει τελείωσε και νίκησε η αδικία.

Πάντα έτσι θα είναι, πάρτε το κι αυτό απόφαση.